

И з я с н е н і е: Така: наумъ „чловѣкъ“ приложенъ при „Европеецъ“ заключава у себе по-голѣмо число людіе, нежели кога-то ся приложи при „Българинъ“, нь у наумъ „Българинъ“, кой-то има обемъ, по-малѣкъ отъ колко-то има „Европеецъ“ съдръжывать ся бѣлѣжки, не само общы-ты на жители-ты по Европѣ, нь и особены, по кои-то една часть отъ тѣхъ носи имя „Българинъ“; наопаки: у наумъ „Европеецъ“, кой-то има обемъ по-голѣмъ, отъ колко-то „Българинъ“, заключавають ся само бѣлѣжки, общы на всички жители въ Европѣ, безъ особенны-ты бѣлѣжки на „Българи-ты“, а слѣдователно всякога, кога ся увеличява обемъ-тъ на единъ наумъ, съдръжаніе-то му ся смалява, а съдръжаніе-то не може да ся увеличи безъ да ся смали обемъ-тъ.

§. 56.

Кога ся увеличява обемъ-тъ, излизать науми *пo-высоки* или *родови*, а кога ся увеличява съдръжаніе-то, ставать науми *пo-низски* или *видови*. Обемъ-тъ на пръвы-ты съставлявать *пo-низски-ши* *родове* или *видове-ши*, а въ обема на вторы-ты съвмѣщаютъ ся *ошдѣлни* *видове* или *прѣдмѣши* *недѣлими*.

И з а с н е н і е: Въ примѣра, что турихме въ горній *параграфъ*, наумъ „Европеецъ“ е по-высокъ и родовый, на спротивъ наумъ „Българинъ“, кой-то сравнително съ пръвый, нарича ся *пo-низкъ* или *видовый*; кога сравняваме обемы на по-низски наумы, намираме, че тѣи състоять отъ прѣдставленія или бѣлѣжки, кои-то можть да ся прилагать и на много прѣдмѣты, разгляданы въ по-голѣмъ или въ по-малѣкъ обемъ, и на единъ отдѣленъ прѣдмѣтъ. Нъ тыя бѣлѣжки, като прилагаемы при много прѣдмѣты, все еще можть да ся приложать или при по-малѣкъ обемъ отъ тыя прѣдмѣты или на малкѣ странѣ, при нѣкой си отдѣленъ прѣдмѣтъ; а